

lig fællesløsning eller en rimeligt afrundet vandværksplan kan også føre til at trække ejendomme med et velindrettet og velfungerende vandforsyningsanlæg ind under en ordning efter § 25.

Efter de foreslåede ændringer af § 25 vil kommunalbestyrelsen på egen hånd kunne rejse sag om en samlet vandforsyning af området over for amtsrådet, der herefter afgør, om vandforsyningen bør etableres. Endvidere foreslås det i stk. 3, at amtsrådet som den overordnede planlægningsmyndighed får adgang til at rejse en § 25-sag på eget initiativ.

Ud over denne ændring af kompetenceforholdene foreslår man en ændret formulering af betingelserne for at træffe bestemmelse om et fælles vandforsyningsanlæg, således at det ikke skal kræves, at det fælles anlæg er ønskeligt „ud fra en samlet hygiejnisk vurdering“, men alene „ud fra en samlet vurdering“. Man lægger herved vægt på, at der er andre muligheder for spildevandsafledning i sommerhusområder end afledning til sivebrønde, og en afvejning af, om man bør vælge wc-sivebrønde og fællesvandværk eller bør vælge kloakering eller vakuumklosetter kan derfor være i højere grad økonomisk end hygiejnisk betonet. Endvidere kan det tænkes, at ikke alene hygiejniske mangler, men også svigtende grundvandstand kan rimeliggøre et fælles vandværk for en bebyggelse.

Spørgsmålet om erstatninger til grundejere, som må ophøre med at benytte egne vandforsyningsanlæg, skal fortsat afgøres af landvæsensretterne. Man har ikke ment det nødvendigt i den forbindelse at give regler om, at den, der har rejst sag om den samlede vandforsyning, skal indbringe erstatningsagen for landvæsenskommissionen.

Til nr. 44 (§ 26).

Efter den gældende lovs § 26 kan en kommunalbestyrelse, der finder, at hensynet til befolkningens almindelige forsyning med vand kræver en samordning af vandforsyningsforhold inden for kommunen, rejse spørgsmål over for en landsvæsensret om tilbagekaldelse af bestående tilladelser til private vandforsyningsanlæg, der tjener til befolkningens almindelige forsyning med vand. Landvæsensretten kan træffe bestemmelse om tilbagekaldelse, når vægtige grunde taler for det; den fastsætter i så fald vilkårene for tilbagekaldelsen og afgør spørgsmålet om erstatning til de private anlæg.

Med den foreslåede ændring af § 26 overføres kompetencen til at tilbagekalde de private anlægs indvindingstilladelse og til at fastsætte vilkårene herfor til amtsrådet. Bestemmelserne herom findes i den gældende lovs § 26, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., men er samlet i forslagets § 26, stk. 1.

I forbindelse med inddragelse af de private anlægs indvindingstilladelser kan der, som hidtil, blive spørgsmål om at ekspropriere de private anlæg. Når amtsrådet har truffet bestemmelse om tilbagekaldelsen, vil kommunalbestyrelsen efter lovforslaget selv kunne træffe bestemmelse om ekspropriationen, jfr. ændringsforslag nr. 19 til § 14, stk. 2.

Forslaget til ny § 26, stk. 1, betyder en udvidelse i forhold til den gældende lov ved at omfatte ikke alene inddragelse af private fællesvandværkers indvindingstilladelser, når en sådan samordning findes ønskelig af hensyn til befolkningens almindelige forsyning med vand, men også, under samme betingelser, inddragelse af indvindingstilladelser for andre private anlæg, herunder industrianlæg. En sådan inddragelse af et industrianlægs indvindingstilladelse kan f. eks. tænkes ønskelig, hvis jordlagene ved industriboringen er særlig let gennemtrængelige, og boringen derfor giver særlig mulighed for grundvandsforurening. Det samme gælder, hvis en periodesvis hård pumping på industriboringen kan medføre fare for saltvandsindtrængning i grundvandet, og det derfor vil være ønskeligt, at industrien i stedet tager sit vand fra kommunens mere spredte og sikre anlæg, eller hvis industrien bruger mere vand, f. eks. til køling, end det vil være nødvendigt at gøre efter moderne metoder. I sådanne situationer vil inddragelse af den private indvindingstilladelse ikke eller ikke ubetinget kunne ske efter lovens § 31, stk. 1, der forudsætter, at der ikke er mere disponibelt vand i området.

Man har ikke ment det rigtigt at give amtsrådene ret til at gribe således ind i kommunalbestyrelsernes ønsker om vandforsyningsstrukturen i deres kommuner, at amtsrådene på eget initiativ skal kunne rejse disse sager, således som det for § 25-sagers vedkommende er foreslået ved ændringsforslag nr. 43. Det er fortsat landvæsensretterne, der skal afgøre erstatningsspørgsmål. Bestemmelsen herom, jfr. den gældende lovs § 26, stk. 2, 1. pkt., findes i forslagets § 26, stk. 2.

Til nr. 45-47 (§ 27).

Efter den gældende lovs § 27, stk. 1, 1. pkt., skal indehaveren af en indvindingstilladelse efter §§ 12 eller 13 rejse spørgsmål om fortsat indvinding over for vedkommende tilladelsesmyndighed, hvis der sker væsentlig ændring af indvindingens formål. Efter stk. 1, 2. pkt., kan spørgsmål om den fortsatte indvinding rejses overfor den pågældende myndighed af kommunalbestyrelsen, ministeren og enhver interesseret, hvad enten formålsændringen er væsentlig eller ej.